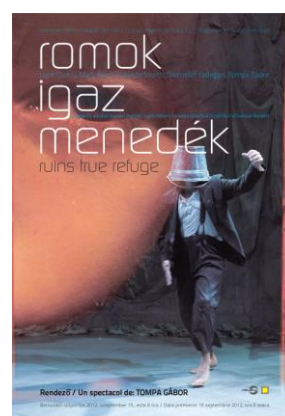

Kolozsvári Állami Magyar Színház

Liam Clancy, Mary Reich, Yolande Snaith, Shahrokh Yadegari,
Tompá Gábor:

Romok igaz menedék

táncszínházi előadás

Kollektív alkotás Samuel Beckett szellemében

Előadják:

Györgyjakab Enikő

Albert Csilla

Sinkó Ferenc

Dimény Kristóf

rendező
koreográfus
zeneszerző
díszlet
jelmezkonceptió
a rendező munkatársa
ügyelő

Tompá Gábor
Yolande Snaith
Shahrokh Yadegari
Ian Wallace
Jaymee Ngerwicht
Borsos Levente
Borsos Levente

A rendezés egyértelműen ábrázolja a keresztrefeszítés elbeszélését (legalábbis mint az egyik lehetséges történetet). Az előadás során az egyéni cselekvések sorozatából összeálló performansztól – amely meghatározatlan vágyakra utal egy metonímia révén – eljutunk a kimondottan nyugati és keresztény történet metaforikus képéig: a keresztrefeszítésig, az atya akaratának elfogadásáig. Világi megfogalmazásban, lacani terminológiát követve azt mondhatnánk, hogy az egyén megtalálja a saját útját, alaptörténetét, aláveti magát az apa törvényének és a szimbolikusnak. Az egyén képzeletvilága, a preverbális életszakaszban az anyával való szimbiotikus kapcsolata a tükör átlépése során (ez Tompánál a tűzön való átkelés a játszma végén) átalakul egy jelképes kapcsolattá, amelynek révén a nyelvhez és az apa törvényéhez kötődik.

A keresztrefeszítés előtt a férfi élete preverbális tapasztalat volt, nem volt szüksége szavakra, mivel szimbiózisban élt az anyával. Miután kilépett a képzelet világából, most belép a jelképek, az apa törvényének, az apa „nem-ének és nevének” (non/nom) világába, ahol a gyermek immár nincs egyedül az anyjával, hanem meg kell osztania a világot másokkal, mások szükségleteivel, vágyaival és félelmeivel. A szubjektum, akit tudattalan vágya vezérel, ettől fogva mindig a vágy elveszett tárgyát keresi majd, a hiányzót: azt az anyát, akit a szavak előtti életében ismert.

Amennyiben feltételezzük, hogy a tükör-stádium általi identifikáció története megfelel – még ha részlegesen is – e rendezés folyamatának, a továbbiakban már csak azt kell megvizsgálni, hogy a történet hogyan testesül meg a színészek és a színpad játékában.

Patrice Pavis

Csak 12 éven felülieknek!

Az előadás ideje: 2013. június 23. (vasárnap) 17 óra

Helye: Művészetek Háza színházterme

Időtartam: 1 óra 10 perc.